

בתי משפט

פ 003555/05

בית משפט השלום פתח-תקוה

תאריך: 08/01/2007

בפני: כבוד השופטת נירה דסקין

בעניין:

מדינת ישראל / פמ"מ

המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד הילה ברקל

נגד

פוקסמן בוריס

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד יעל גרוסמן ועו"ד סלי ליכט

3

4

החלטה

5

6 הנאשם הודה בביצוע עבירות של פרסום תועבה ובו דמותו של קטין – עבירה לפי סעיף
7 214 (ב) ועבירה של החזקת פרסום תועבה ובו דמותו של קטין – עבירה לפי סעיף 214
8 (ב3) לחוק העונשין.

9

10 נסיבות בצוע העבירות פורטו בכתב האשום ולפיהן במועדים שאינם ידועים במדויק
11 למאשימה, עובר לתאריך 30.09.03, גלש הנאשם לאתרים שונים ברשת האינטרנט בהם
12 הוצגו תמונות פורנוגרפיות של קטינות בעירום מלא ובעירום חלקי, וכן תמונות של
13 קטינות בתנוחות של קיום יחסי מין עם בגירים.

14

15 באותם מועדים, הוריד הנאשם את התמונות למחשבו האישי שבביתו.

16

17 באותם מועדים, ועד לתאריך 03.02.04, החזיק הנאשם במחשבו, ועל-גבי תקליטורים,
18 עשרות תמונות פורנוגרפיות של קטינות בעירום מלא ובעירום חלקי, וכן תמונות של
19 קטינות בתנוחות של קיום יחסי מין עם בגירים.

20

בתי משפט

פ 003555/05

בית משפט השלום פתח-תקוה

תאריך: 08/01/2007

בפני: כבוד השופטת נירה דסקין

1 בין המועדים האמורים, בתאריכים שאינם ידועים במדויק למאשימה, העביר הנאשם,
2 באמצעות רשת האינטרנט, את התמונות לגולשים אחרים.

3
4 בתאריך 30.09.02, שוחח הנאשם שיחת צ'אט באתר נענע עם גולשת אחרת ובמהלך
5 השיחה הציג עצמו בכזב כצלם אומנותי, בן 48, נשוי ואב לקטינה בת 13 ואמר כי הוא
6 נמשך אל הקטינה וכי הוא מצלמה בעירום.

7
8 במסגרת אותה שיחה, העביר הנאשם לאותה גולשת שתי תמונות המתעדות קטינה
9 בעירום מלא.

10
11 מטעוני ב"כ המאשימה עולה כי אותה גולשת פנתה לאחר מכן למועצה לשלום הילד
12 שפנו למשטרה ובעקבות זאת נפתחה חקירה שהביאה לגיבוש כתב האישום.

13
14 ב"כ הצדדים הגיעו להסכמה לפיה טרם הרשעה ישלח הנאשם לקבלת תסקיר, תוך
15 שהתביעה הודיעה כי בכל מקרה אינה כבולה להמלצות התסקיר.

16
17 עתה בפני תסקירי שירות המבחן, אשר האחרון שבהם מכיל המלצה לסיום התיק
18 בהעמדת הנאשם במבחן למשך שנה כשלצד המבחן של"צ בהיקף 100 שעות וללא
19 הרשעה בדין.

20
21 ב"כ התביעה מבקשת להרשיע את הנאשם ואילו הסניגורית אשר נסמכת בין השאר על
22 המלצת שרות המבחן מבקשת להמנע מהרשעה.

23
24 במסגרת טיעוני ב"כ הצדדים בשאלה זו, העידה כעדת הגנה ידידתו של הנאשם שהינה
25 סטודנטית למשפטים. בעדותה סקרה את אישיותו החיובית, הרתמותו לעזרת הזולת
26 וטוב ליבו.

בתי משפט

פ 003555/05

בית משפט השלום פתח-תקוה

תאריך: 08/01/2007

בפני: כבוד השופטת נירה דסקין

1 עוד הוגשה ע"י ההגנה חוו"ד של ד"ר וльд – פסיכיאטר המטפל בנאשם מאז אפריל
2 2004.

3
4 הנאשם פנה לרופא זמן קצר לאחר חקירתו במשטרה עת היה שרוי במצב של דכאון
5 וחרדה.

6
7 הסניגורית פרטה בטעוניה שורה של נסיבות אשר על סמכן היא עותרת לאמץ את
8 המלצת שרות המבחן ולהמנע מהרשעה.

9
10 בין מכלול הנסיבות מפנה הסניגורית בין השאר לאמור בתסקיר שרות המבחן, ההודיה
11 המידית המפורטת, הבעת החרטה, אורח החיים הנורמטיבי אותו מנהל הנאשם לקיחת
12 האחריות, הגשת סיוע למשטרה ללא תמורה בפתוח תוכנה שתזהה משתמשים באתרים
13 פונוגרפים והתנהלותו החיובית בדרך כלל.

14
15 עוד טוענת הסניגורית כי התמונות נחלקות לשני סוגים כאשר את התמונות הקשות יותר
16 החזיק אצלו. משלוח התמונות לאחרים מתייחס לתמונות הפחות קשות.

17
18 עוד מפנה הסניגורית לחלוף הזמן מאז בצוע העבירות ועד להגשת כתב האשום ולתהליך
19 החיובי שבנתיים עבר הנאשם.

20
21 בנוסף מפנה הסניגורית לנסיבותיו האישיות של הנאשם, לגילו הצעיר, ולקשיים שכבר
22 נגרמו לו בפועל כתוצאה מעצם הגשת כתב האשום.

23
24 עוד מפנה הסניגורית להחלטות שונות שיצאו מלפני בתיהמ"ש ביניהן החלטה הנוגעת
25 לבטול הרשעה בעבירה של תקיפה חבלנית בנמוק של פגיעה עתידית פוטנציאלית
26 בעתידו המקצועי של הנאשם שם.

בתי משפט

פ 003555/05

בית משפט השלום פתח-תקוה

תאריך: 08/01/2007

בפני: כבוד השופטת נירה דסקין

לשיטת הסניגורית ממכלול הנסיבות לקולא במצטבר עם החשש לפגיעה בעתידו
המקצועי והתעסוקתי של הנאשם יש מקום לאמץ המלצת שרות המבחן ולהמנע
מהרשתו.

האמצעות מהרשעה - ההלכה:

הכלל הינו כי מקום בו מודה נאשם בבצוע עבירה ירשיעו בית משפט, ואלו רק בנסיבות
יוצאות דופן, בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה בדין לבין חומרתה של
העבירה, ישתמש ביהמ"ש בסמכותו ולא ירשיע נאשם שביצע עבירה.

ראה ר"ע 432/85 רומנו נ. מדינת ישראל תק-על, 737 (3) 85 וע.פ. 2083/96 כתב נ.
מדינת ישראל פד"י נ"ב (3) (337).

בבוא בימ"ש לשקול אם יש מקום להמנע מהרשעה, יערוך מאזן בין אינטרס הצבור
הדורש כי נאשם שביצע עבירה יצא מלפני ביהמ"ש כשהוא מתוויג בתג של הרשעה, לבין
אנטרס הנאשם שלא להיות מוכתם בכתם של הרשעה. בתוך כך על ביהמ"ש לבחון מידת
הפגיעה באנטרס הצבור במקרה שנאשם לא יורשע.

ככל שחומרתה של העבירה רבה כן יגבר האנטרס הצבורי ויטה כפות המאזנים לכיוון
הרשעה.

על המאזן הנדרש עמד ביהמ"ש בע.פ. 2669/00 מ"י נ' פלוני פד"י נ"ד (3) 685:

" משהתבקש ביהמ"ש לשקול אימתי יחיל את הכלל המדבר בחובת הרשעה,
ומתי יחיל את החריג בדבר הימנעות הרשעה, נדרש איזון שיקולים המעמיד את

בתי משפט

פ 003555/05

בית משפט השלום פתח-תקוה

תאריך: 08/01/2007

בפני: כבוד השופטת נירה דסקין

1 האינטרס הציבורי אל מול נסיבותיו האינדיבידואליות של הנאשם . בראיה כוללת
2 נשקל... הצורך במיצויו של ההליך הפלילי בדרך של שעת העברין כדי להשיג
3 בכך בין היתר , את גורם ההרתעה והאכיפה השוויונית של החוק. שיקול ציבורי
4 זה פועל במשנה תוקף ככל שחומרת העבירה גדולה יותר, והנזקים לפרט
5 מביצועה - גוברים. כנגד השיקול הציבורי נשקל עניינו של הפרט - הנאשם ...
6 באשר לנאשמים בגירים, במאזן השיקולים האמור, גובר בדרך - כלל השיקול
7 הציבורי, ורק נסיבות מיוחדות, חריגות ויוצאות דופן ביותר תצדקנה סטייה
8 מחובת מיצוי הדין בדרך הרשעת העברין" (הדגשות לא במקור).
9

10 במסגרת השקולים הנוגעים לאינטרס הנאשם יש ובימ"ש שוקל את החשש מפגיעה
11 בעתידו המקצועי או הכללי. יש ושקול זה מביא את ביהמ"ש להמנעות מהרשעה ויש
12 ובימ"ש מעדיף את אינטרס הצבור כאמור על אינטרס הנאשם גם אם יפגע עתידו
13 המקצועי כתוצאה מההרשעה.
14

15 בנושא זה של הימנעות מהרשעה קיימת קשת רחבה של פסיקה.
16

17 כך למשל בת.פ. 1425/97 מ"י נ. דן דרין (לא פורסם) – נמנע ביהמ"ש מלהרשיע נאשם
18 שהיה חבר מועצת ת"א, מ"מ ראש העיר וראש מינהל ההנדסה בביצוע עבירה על ס'
19 122 לפק' העיריות, על מנת שלא יפגע ויוכל להמשיך ולכהן במשרתו הציבורית.
20

21 בת.פ. 6725/99 מ"י נ. יגאל כהן אורגד (פדאור יוני 2003 סא (3) 120) לא הורשע
22 הנאשם בעבירה של הפרת אמונים על מנת שיוכל להמשיך ולשאת במשרת יו"ר מכללה
23 אקדמית.
24

25 בת.פ. 217/97 מ"י נ. פנחס ואח' דינים כרך ל"ג 764 (4) לא הורשע איש משטרה
26 לשעבר בעבירות מירמה והפרת אמונים על מנת שלא יאבד רשיונו כחוקר פרטי.

בתי משפט

פ 003555/05

בית משפט השלום פתח-תקוה

תאריך: 08/01/2007

בפני: כבוד השופטת נירה דסקין

עם זאת יש החלטות לכאן או לכאן וכל מקרה נדון לגופו וכך גם והיו מקרים בהם הורשעו נאשמים הגם שהיה קיים חשש משמעותי לפגיעה משמעותית בפרנסתם.

כך לדוגמא:

בע.פ. (ת"א) 162/92 מ"י נ. יהודה זבולון תקדין מחוזי כרך (1) 39 תשנ"ג 1993- עמ' 93 הורשע חוקר פרטי בשימוש בסמים על אף טענתו כי יאבד את רשיונו לאחר הרשעתו.

בע.פ. (ת"א) 1356/94 מ"י נ. ג'ורג' (לא פורסם) הורשעה סטודנטית למשפטים בקבלת דבר במירמה על אף טענתה כי אם תורשע לא תוכל לשמש כעו"ד.

ת.פ. (ת"א) 4988/04 מ"י נ. כהן כפיר (לא פורסם) הורשע נאשם בעבירות של קשירת קשר עם אחר שנבחן במקומו בבחינה הפסיכומטרית, וזאת על אף טענתו שלא יוכל לעבוד במשרתו בסוכנות היהודית והרשעתו תמנע כניסתו לארה"ב.

הנה כי כן בכל מקרה נדונו העבירה ונסיבותיה לגופו וכך גם נדון המאזן הנדרש הרלבנטי כאשר בתי המשפט בוחנים בכל מקרה בין השאר את מהות העבירה שבוצעה וחומרתה.

ומן הכלל אל הפרט:

שקלתי טעוני ב"כ הצדדים וכן עמדת שרות המבחן והנסיבות המפורטות בתסקיר אשר הביאו את שרות המבחן לכלל ההמלצה להמנעות מהרשעה.

בתי משפט

פ 003555/05

בית משפט השלום פתח-תקוה

תאריך: 08/01/2007

בפני: כבוד השופטת נירה דסקין

1 שירות המבחן סוקר את הנסיבות האופפות את ביצוע העבירות. לשיטת שירות המבחן
2 מקבלות נסיבות אלה מענה במסלול הטיפול בו מצוי הנאשם מה גם ששירות המבחן
3 מפנה לפגיעה העלולה להגרם לנאשם בעקבות הרשעתו בפלילים.

4
5 אלא שבידוע הוא כי שיקולי שרות המבחן אינם בהכרח דומים לשיקולי ביהמ"ש.

6
7 בעוד ששרות המבחן בוחן בעיקר את ההיבטים הנוגעים לשקום הנאשם הרי ביהמ"ש
8 מופקד על הראייה הכוללת של שיקולי ההרשעה או אי ההרשעה כולל ההיבט ההרתעתי.
9 לענין שיקולי שרות המבחן ושיקולי ביהמ"ש ראה ע.פ. 359, 344/81 מ"י נ. שחר ואח'
10 פדילה 314 (4):

11
12 "השירות ... רואה את עיקר עניינו במיצויו של היבט מוגדר של הנתונים
13 הנאספים לקראת ההרתעה השיפוטית, וביהמ"ש הוא שיוצר את האיזון הנאות
14 בין הנתונים השונים, ומופקד על ראייתו של השלם להבדיל מן הקטע או
15 המקוטע".

16
17 במסגרת ראית "השלם" יש לבחון הן את שאלת אנטרס הנאשם והן את אנטרס הצבור.

18
19 אנטרס הצבור נשקל בין השאר על רקע תכלית החוק.

20
21 לצורך זה יש לבחון את העבירות שבוצעו על ידי הנאשם והתכלית שעמדה לנגד עיני
22 המחוקק בעת קביעת האסורים.

23
24

בתי משפט

פ 003555/05

בית משפט השלום פתח-תקוה

תאריך: 08/01/2007

בפני: כבוד השופטת נירה דסקין

התכנית הצומדת מאחורי האסורים מלא החוק:

לשם בחינת תכלית החוק אפנה לדברי הכנסת בנדון.

עיון בדברי הכנסת מעלה כי שר המשפטים דאז, צחי הנגבי, אשר הביא בפני הכנסת את הצעת החוק שבעקבותיה תוקן חוק העונשין על דרך של קביעת האיסורים הנדונים, מפנה להתעצמות הטכנולוגיה, התפתחותה המהירה ולהתעצמות התופעה של העברת מסרים ותמונות באמצעות המחשב (אינטרנט).

לצד התקשורת החיובית, נעשה גם שימוש באינטרנט לצורך הפצת חומר תועבה שמתייחס לילדים מה שהוליד את הצורך לאסור הפרסום לגבי קטינים, איסור אשר נועד להגן על הקטינים.

בדבריו בדברי הכנסת מציין השר דאז, כי החזקת חומר תועבה שיש בו דמות של קטין, לצרכיו האישיים של המחזיק ולא לצורך פרסום, לכאורה נוגעת רק למחזיק עצמו, אלא:

"שלא יהיה מן הראוי להתעלם מהעובדה, שבגלל הדרישה לסוג כזה של פרסומים פורנוגרפיים, לעיתים אפילו פרסומים פורנוגרפיים אלימים ולעיתים אפילו אלימים ביותר, אף שזה לשימוש אישי, הדרך היחידה להשגת הפרסום הזה היא לחייב ילדים להשתמש בהם והפגיעה בילדים בהקשר זה היא כמעט בלתי נסבלת..."

בתי משפט

פ 003555/05

בית משפט השלום פתח-תקוה

תאריך: 08/01/2007

בפני: כבוד השופטת נירה דסקין

גם בדברי ההסבר להצעת החוק הנוגעים לשימוש בדמותו או בגופו של קטין בפרסום
תועבה או בהצגת תועבה נאמר:

"בשנים האחרונות התגברה תופעת ניצולם של קטינים בתעשיית הפרסומים
הפורנוגרפיים. המדובר לא רק בפרסומים על דפי התקשורת הכתובה, אלא גם
בסרטים ובקלטות וידאו המופצים גם באמצעות תקשורת מחשבים. תעשייה זו
פורחת במספר רב של מדינות ותוצרת זו מגיעה גם לישראל. חומר התועבה
המצוי בקלטות הוא קשה במיוחד ומתגלה בו ניצול מיני חמור של קטינים ...
חומר התועבה, המופק כדי לענות לטעמים של סוטים, כולל לעיתים גם הדמיות
וחיבורים ... כדי לטפל בבעיה זו מוצע להגדיר מחדש את העבירה של שימוש
בגופו של קטין בפרסום תועבה או בהצגת תועבה.
מוצע לקבוע ארבע עבירות שונות. העבירות הקלות יותר שדינם מאסר שלוש
שנים, מוצעות בסעיף קטן (א) בפיסקה (3) המוצעת נקבעת עבירה של החזקת
חומר תועבה שיש בו דמות של קטין, אף אם ההחזקה היא לשימוש הפרטי של
המחזיק ולא לשם הפצת חומר התועבה בציבור. אנשי מקצוע סבורים שכדי להגן
על הקטינים צריך להקטין את הדרישה של אנשים פרטים לחומר מסוג זה.
באיזון בין חופש הבחירה של אדם לגבי חומר קריאה או צפייה שהוא מחזיק
בביתו, הפגיעה בקטינים המשמשים להפקת חומר תועבה זה וניצולם המיני של
קטינים, הגנתו של הקטין חשובה יותר." (הדגשה לא במקור).

ואכן, ככל שהדבר נוגע לעבירה של החזקת פרסום תועבה ובו דמותו של קטין, מדובר
במעשה שנעשה בחדרי חדרים, בתוככי ביתו של הנאשם, וניתן היה לטעון כי כביכול בכך
לא הזיק הנאשם לאדם זולתו.

אלא שאין פני הדברים כך.

בתי משפט

פ 003555/05

בית משפט השלום פתח-תקוה

תאריך: 08/01/2007

בפני: כבוד השופטת נירה דסקין

1 ככל שיש "צרכנים" לדברי תועבה מסוג זה, כך גם תהיה דרישה לביצוע מעשים חמורים
2 המעוררים שאט נפש של צילום קטינים לצורך סיפוק צרכיהם של אותם "צרכנים".
3

4 ברור הוא שמי שמצלם תמונות כאלה ובוחר להעמידן לרשות "הצרכנים" הפוטנציאליים,
5 עושה זאת מתוך שיקולים כלכליים גרידא, כאשר יש לו ציפיות "למכור" מרכולתו הבזויה.
6

7 הנה כי כן, גדיעת ענף הציפיה וההורדה מהאינטרנט של תמונות אלה, ממילא יש בה כדי
8 להביא לעקירת התופעה של ניצול הקטינים על דרך צילומם משורשיה, או למצער
9 צמצומה.

10
11 הנה כי כן, המדובר בתופעות השלובות זו בזו שלא ניתן לנתקן זו מזו.

12
13 "צריכת" תמונות תועבה של קטינים על דרך של "הורדתן" מהאינטרנט היא השמן
14 המניע את גלגלי המכונה המסואבת של צילומי תועבה של קטינים.
15

16 אמור מעתה, האיסור של החזקת פרסום תועבה ובו דמותו של קטין, ככל שעלול להראות
17 לכאורה כהתערבות בחיי הפרט, נועד לתכלית של הגנה על הערך המוגן שהוא שלומם
18 של קטינים ומניעת ניצולם באורח מחפיר – ניצול העולה מהתמונות שהוחזקו על ידי
19 הנאשם.
20

21 בנסיבות אלה, יש לראות בחומרה את העבירה של החזקת פרסום תועבה ובו דמותו של
22 קטין, בהיותה בעצם חלק ממערכת ההפצה בכללותה.
23

24 יתירה מזו, הנאשם שבפני ביצע לא רק עבירה של החזקת פרסומי התועבה, אלא הוא
25 עצמו נתן יד לפרסום דברי התועבה בכך שלאחר שהחזיק במחשבו ועל גבי תקליטורים
26 עשרות תמונות פורנוגרפיות של קטינות בעירום מלא ובעירום חלקי, וכן תמונות של

בתי משפט

פ 003555/05

בית משפט השלום פתח-תקוה

תאריך: 08/01/2007

בפני: כבוד השופטת נירה דסקין

קטינות בתנחות של יחסי מין עם בגירים, גם העביר באמצעות רשת האינטרנט את התמונות לגולשים אחרים, ובכך בעצם עלתה החומרה מדרגה, בכך שהוא לא מסתפק בהחזקת פרסום תועבה ובו דמותו של קטין, והוא גם מפרסם על דרך של הפצתם באמצעות רשת האינטרנט לגולשים אחרים.

יצוין כי ב"כ התביעה הגישה לעיונו של בית המשפט במסגרת טיעוניה מס' תמונות שנבחרו באקראי מהתמונות הפורנוגרפיות הרבות שנתפסו.

המדובר בתמונות קשות ומזעזעות ביותר בהן מצולמים קטינים וקטינות, חלקם ביחד עם מבוגרים וחלקם בתנחות שונות בעלות נופך מיני, ואין ספק כי הקטינים נוצלו באורח מכוער, בזוי ומתועב, תוך פגיעה קשה ביותר בערך המוגן שלהגנתו ולשמו תוקן החוק.

מאחר שענין לנו "בענף" עבריני חדש יחסית התופס תאוצה עם התפתחות התקשורת האלקטרונית והתגברות נפוצות בציבור, אין פסיקה עניפה בנושא.

החידוש שבעבירות אלה מקים חשיבות שבית המשפט יצא מלכתחילה עם מסר מוגדר, ברור ונהיר לפיו ענין לנו בעבירות חמורות, אשר חברה בת תרבות סולדת מהן.

ככל שהמדובר בעבירות יחסית "חדשות", ונוכח החומרה הרבה, יש צורך שתצא בת קול מבית המשפט, אשר תבהיר את החומרה שבה רואה חברה בת תרבות ניצול של קטינים למטרות של צפיה בתמונות המתעדות אותם בעירום ובתנחות בעלות אספקט מיני.

במסגרת עתירתה של ההגנה להימנעות מהרשעה, מפנה הסניגורית המלומדת לכך שבאחרים מהם הורדו התמונות נרשם שהן צולמו באופן חוקי ובסכמת הורי הקטינים.

בתי משפט

פ 003555/05

בית משפט השלום פתח-תקוה

תאריך: 08/01/2007

בפני: כבוד השופטת נירה דסקין

1 לענין זה הוגש על ידי ההגנה כמוצג מסמך שסומן נ/2 המתיימר להכיל אינפורמציה לפיה
2 בעלי האתר קיבלו יעוץ משפטי באשר לחוקיות התמונות.

3
4 אינני רואה כלל צורך ומקום להידרש לשאלה אם אכן זהו הייעוץ שניתן להם.

5
6 יש לברך על כך שמדינת ישראל נמנית על המדינות בנות התרבות ואשר להן קוד מוסרי
7 וחוקים המגינים על קטינים, והאוסרים ניצול מיני של קטינים למטרות צפיה בחומר
8 מצולם ומכירתו באמצעות האינטרנט.

9
10 ביום 20.11.1989 נערכה אמנת בדבר זכויות הילד.

11
12 מדינת ישראל חתמה על אמנה זו ביום 03.07.1990, וביום 04.08.91 אישרה מדינת
13 ישראל אמנה זו, פורסמה בכתבי אמנה 1038.

14
15 במבוא לאמנה מצויינות התכליות להן נועדה האמנה, ובין השאר באשר לתכליות נאמר:

16
17 "בהזכירן כי "בשל אי בגרותו הפיזית והנפשית, זקוק הילד לביטחונות והשגחה
18 מיוחדים, לרבות הגנה משפטית נאותה בטרם לידה ולאחריה", כפי שצויין
19 בהצהרה בדבר זכויות הילד."

20
21 בגוף האמנה צויין בין השאר כי המדינות החברות באמנה מקבלות על עצמן להבטיח
22 הגנה וטיפול לילדים, וכן תנקוטנה בצעדים נאותים, כולל תחקיטיים, למימוש זכויות
23 הילדים, ותבטחנה עד מירב התפתחות הילד.

24

25

בתי משפט

פ 003555/05

בית משפט השלום פתח-תקוה

תאריך: 08/01/2007

בפני: כבוד השופטת נירה דסקין

בסעיף 34 לאמנה נאמר:

"המדינות החברות מקבלות על עצמן להגן על הילד מפני ניצול מיני ותקיפה מינית לצורתייהם. לצורך זה ינקטו המדינות החברות במיוחד אמצעים מתאימים במישור הלאומי, הדו – צדדי והרב צדדי על מנת למנוע:

1. הדחת ילד או כפייתו לעסוק בפעילות מינית בלתי חוקית כלשהי.
2. שימוש בילדים לשם ניצול בזנות או בעיסוק מיני בלתי חוקי אחר.
3. שימוש בילדים לשם ניצול בהצגות פורנוגרפיות או בחומר פורנוגרפי."

הנה כי כן, למדינת ישראל מחוייבות שמצאה ביטוי בעצם אישור האמנה להגן על קטינים מפני ניצולם באמצעות חומר פורנוגרפי.

התייחסות סלחנית לעבירות אלה, וביחוד לעבירה של הפצת דבר תועבה ובו דמותו של קטין, יש בה משום התפשרות על הערכים ועל הנורמות המוסריות והחוקתיות העומדות בבסיס האיסורים הרלוונטים, ומבחינה זו האינטרס הציבורי דורש מי שעובר עבירות אלה יצא מתוויג מבית המשפט בתיוג של הרשעה.

אעיר כבר עתה כי עם זאת, "החידוש" שבעבירות אלה יפעל גם לטובת הנאשם מבחינה זו שכלל שהדבר נוגע ל**כרף** הענישה – במאובחן משאלת ההרשעה - בית המשפט אינו מוצא לנכון למצות את מלוא חומרת הדין עם מי שמבצע עבירות אשר מצויות במתחם עברייני שטרם נחרש בבתי המשפט במידה רבה.

ולענין זה אעמוד בהמשך בבואי לגזור דינו של הנאשם.

בתי משפט

פ 003555/05

בית משפט השלום פתח-תקוה

תאריך: 08/01/2007

בפני: כבוד השופטת נירה דסקין

1 הסניגורית המלומדת הפנתה להחלטה שנתנה בתיק פלילי 2140/04 בית משפט שלום
2 תל אביב שם נמנע בימ"ש מלהרשיע בעבירה אלא שאותה החלטה דנה במי שביצע
3 עבירה לפי סעיף 214 (ב3), ודהיינו: החזיק פרסום תועבה ובו דמותו של קטין במחשבים
4 בביתו.

5
6 באותו מקרה זו היתה העבירה היחידה, והנאשם שם לא ביצע עבירה של פרסום תועבה
7 בניגוד לסעיף 214 (ב), שהינה עבירה חמורה יותר – עבירת פשע, אשר המחוקק קצב
8 לצידה ענישה של 5 שנות מאסר.

9
10 הנה כי כן, גם אם תמצא לומר כי היה מקום לשקול אפשרות של הימנעות מהרשעה
11 מקום בו הנאשם ביצע עבירה של החזקת פרסום תועבה ובו דמות קטין, הרי אפשרות זו
12 נשללת כאשר לצידה של עבירה זו ביצע הנאשם עבירה חמורה הרבה יותר, כאמור לעיל.

13
14 חומרת העבירה, ובודאי נוכח האפקט המצטבר של שתי העבירות, שוללת אפשרות
15 להחריג ענינו של הנאשם על דרך של הימנעות מהרשעה.

16
17 לא נעלמו מעיני דברי שירות המבחן באשר לאינטרס הנאשם שלא יורשע, ולחשש
18 המשמעותי לפגיעה בעתידו המקצועי, כך גם לא נעלמו מעיני הדברים שנכתבו בחוות
19 הדעת של הרופא הפסיכיאטר (הדברים לא יפורטו מחמת צנעת הפרט).

20
21 בנוסף נתתי דעתי גם לדברים החמים שנאמרו בשבחו של הנאשם על ידי עדת ההגנה,
22 וכן למכלול טיעוני הסניגורית המלומדת באשר למצב בו היה נתון הנאשם עובר לביצוע
23 העבירות, וכן לתהליך החיובי אותו עבר מאז.

24

בתי משפט

פ 003555/05

בית משפט השלום פתח-תקוה

תאריך: 08/01/2007

בפני: כבוד השופטת נירה דסקין

כל אלה יש בהם כדי להצדיק הקלה בענישה, אך לא די בהם כדי להטות את כף המאזנים באופן שאינטרס הנאשם יגבר על אינטרס הציבור אשר דורש כי מי שביצע עבירה כה חמורה יורשע.

לאחר ששקלתי מכלול החומר שבפני ונסיבות העניין, לא מצאתי להחריג ענינו של הנאשם מהכלל האמור ונוכח מהותו וטיבו של המעשה, אינני נעתרת לבקשה.

יחד עם זאת, הנסיבות לקולא כפי שפורטו הן על ידי הסניגורית והן בתסקיר שירות המבחן תובאנה בחשבון ותקבלנה את המשקל הראוי בבואי לגזור את דינו של הנאשם. סופו של דבר שאינני מקבלת המלצת שרות המבחן להמנעות מהרשעה.

ניתנה היום י"ח בטבת, תשס"ז (8 בינואר 2007) במעמד הצדדים

נירה דסקין, שופטת

{קלדנית – רוני ט.}

הכרעת דין

על סמך הודאת הנאשם בעובדות המיוחסות לו בכתב האישום, אני מרשיעה אותו בעבירות לפי סעיף 214 (ב) ולפי סעיף 214 (ב3) לחוק העונשין, התשל"ז 1977. ניתנה היום י"ח בטבת, תשס"ז (8 בינואר 2007) במעמד הצדדים

נירה דסקין, שופטת

{קלדנית – רוני ט.}

בתי משפט

פ 003555/05

בית משפט השלום פתח-תקוה

תאריך: 08/01/2007

בפני: כבוד השופטת נירה דסקין

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

בהחלטתי באשר להרשעת הנאשם עמדתי על חומרת העבירות, וביחוד החומרה היתירה שראה המחוקק בעבירה של פרסום תועבה ובו דמותו של קטין, כאשר העמידה בגדר עבירת פשע וקצב לצידה עונש מאסר של 5 שנים.

פרסום התמונות המסלירות אותן פירסם הנאשם ושלח לאחרים, היה מצריך לכתחילה הצבת רף ענישה מחמיר, כאשר הענישה שנקבעה לצידה של עבירה זו על ידי המחוקק היתה צריכה להיות נקודת המוצא ממנה יצא בית המשפט בדרכו לגזור דינו של הנאשם.

ענישה מחמירה במקרה כזה נדרשת לכתחילה על מנת להטמיע בציבור את חומרת העבירות ואת הצורך בהגנה על זכויותיהם של קטינים, תוך הטמעה של הערך המוגן.

לענין זה ראה דברי כבוד השופטת שטרסברג כהן בע"פ 4872/95 מדינת ישראל נ' גל איילון ואחרים, פד"י נ"ג (3) 1:

"... השאלה הקשה והנכבדה בדבר דרכי הענישה הרצויות בכלל ובמקרים פרטניים בפרט, זכתה לתשובות שונות מפי מלומדים סוציולוגים, קרימינולוגים, שופטים ומשפטנים. בקצה האחד של הקשת נמצאים אלה הגורסים כי המטרה המונחת ביסוד שלטון החוק היא ענישה אוניברסלית שתחול על כולם במידה שווה ושתהיה פונקציה של העבירה. טמון בה העקרון של חטא ועונשו לפיו חומרת העונש צמודה לחומרת העבירה "לתת איש כדרכו כפרי מעלליו" (ירמיהו יז י). בקצה האחר של הקשת

בתי משפט

בית משפט השלום פתח-תקוה

פ 003555/05

בפני: כבוד השופטת נירה דסקין

תאריך: 08/01/2007

1 נמצאים אלה הגורסים כי יש להתאים את העונש לעבריין על ידי הבנת
2 אישיותו, תכונותיו, רקעו החברתי, צרכיו האינדוידואליים, גילו, הישנות
3 העבירה, הבעת חרטה וסיכויי שיקום. גישה זו, שהיא הגישה
4 האינדוידואליסטית, קונה לה אחיזה יותר ויותר בחברה המודרנית.

5
6 ... קיימות מידות שונות של שילוב בין שתיהן כאשר בכל מקרה ומקרה יש
7 לאזן בין כל השיקולים, לתת להם את משקלם הראוי בהתחשב בשתי
8 הגישות גם יחד ותוך נתינת הדעת לקורבן העבירה.

9
10 מלאכת האיזון היא במקרה דנן קשה ובעייתית. מחד גיסא, עלינו לשקול
11 את הפגיעה האפשרית בהליך שיקומם של המשיבים ... מאידך גיסא, אל
12 לנו לשכוח כי שיקום העבריין הוא אחת ממטרות הענישה ואין הוא יכול
13 להאפיל על המטרות כגון הגמול וההרתעה החשובות לא פחות, והבאות
14 להגן על האינטרס הציבורי ולתת משקל ראוי לכבודם של הקורבנות
15 שהחברה אמורה לעמוד לימינם ולחזקם.

16
17 6. מבחינת האינטרס הציבורי, אין זה מספיק להטמיע בחוק סטנדרטים של
18 התנהגות. הציבור חייב לראותם מיושמים בכל עת ולראות בהם חלק
19 בלתי נפרד מנוהגים חברתיים מקובלים המגינים על גופו, רכושו וכבודו
20 של כל אחד מתוכו. ענישה סלחנית במקרים של התנהגות עבריינית
21 חמורה, עלולה להביא להתמוטטות עכבות מוסריות, להתפרש
22 כהתפשרות על ערכים ועל נורמות, לפגוע באמינות מימושו של האיום
23 בעונש מאחורי החוק ולהעביר מסר שלילי לעבריינים פוטנציאליים
24 המועדים לבצע עבירות מאותו סוג. באותו אופן בו השתת עונש ממשי
25 הוא בבחינת ביטוי חברתי חריף לגינוי לו ראויים המעשים החמורים, כך
26 אימוץ הגישה הסלחנית תחליש הכרת האיסור שבהתנהגות (ראה דברי

בתי משפט

פ 003555/05

בית משפט השלום פתח-תקוה

תאריך: 08/01/2007

בפני: כבוד השופטת נירה דסקין

1 המלומד, A.C. EWING, THE MORALITY OF UNISHMENT, REV. ED.,
2 (1970).

3
4 מבחינת העברייין האינדיוידואלי, עומד עניינה של החברה בשובו של הבן
5 הסוטה אל חיקה. לשם כך יש להבין את העברייין, את ריקעו, ואת מניעיו
6 ויש לעשות ככל שניתן לשיקומו באופן שיעלהו על דרך ההתנהגות
7 הנורמטיבית וימנע ממנו להקלע או לחזור לדפוסי חיים עברייניים."
8

9 אמנם הדברים נאמרו אומנם בהקשר של עבירות של שוד מזויין, אך הם יפים ושימיים גם
10 לעניינו.

11
12 עוד באשר לענישה אינדיוידואלית ראה דברי בית משפט עליון רע"פ 3674/04 - מוחמד
13 אבו סאלם נ' מדינת ישראל. תק-על 2006(1), 1880, עמ' 1883:
14

15 "7. עקרון יסוד הוא בדין העונשין: הסמכות לגזור עונשו של מי שהורשע
16 בדינו -לפיתחו של בית-המשפט המרשיע היא רובצת, ובית-המשפט
17 אסור הוא להתנצל את סמכותו זו לקביעת העונש. ועם הסמכות תבוא גם
18 האחריות. בית-המשפט העליון יכול, אמנם, להכתיב מדיניות ענישה
19 ראויה, והערכאות האחרות נדרשות לכבד ולקיים הלכות שנקבעו. בה-
20 בעת, ואולם ידענו כי כל כלל מלווים אותו חריג או חריגים, שכן מדיניות
21 נעדרת חריגים אין סופה להתקיים. וכפי שנאמר בפרשת סטמקה (בג"ץ
22 3648/97 סטמקה נ' שר הפנים, פ"ד נג(2) 728, 794): "מדיניות נעדרת
23 חריגים כמוה כמכונת-מסבים בלא שמן להסיכה. מה זו האחרונה לא
24 תפעל ותישרף במהרה, כן דין המדיניות". רק מדיניות שחריגים בצידה
25 סופה להתקיים (כמובן, כל עוד רצויה היא המדיניות לבוראיה).
26

בתי משפט

פ 003555/05

בית משפט השלום פתח-תקוה

תאריך: 08/01/2007

בפני: כבוד השופטת נירה דסקין

וכך, מדיניות ענישה כללית ועקרונית לעולם לא תוכל לבוא תחת שיקול
דעתו של בית-המשפט בערכאת הדיון ובנסיבותיו האינדיווידואליות של
הנאשם המיוחד שהורשע בדינו. ראו, למשל: ע"פ 433/89 אטיאס נ'
 מדינת ישראל, פ"ד מג(4) 170, 174-175 (מפי המישנה לנשיא מ' אֶלון).
 "עונשים חמורים כי יטילו בתי-משפט על עבריינים - כך יהיה בעונשים
 קלים - מעשיהם יזכום, מעשיהם יחייבום, והאחריות על שיכמם תרבוץ":
 ע"פ 1289/93 לוי נ' מדינת ישראל, פ"ד מח (5) 158, 174. ראו עוד
 והשוו: ע"פ 6967/94 נקן נ' מדינת ישראל, פ"ד מט(5) 397, 409; דנ"פ
 1109/02 שושני נ' מדינת ישראל (לא פורסם)). מושכלות ראשונים אלה
 ידענו כולנו." (הדגשה לא במקור).

במקרה שבפני עותרת התביעה לגזור על הנאשם את הענישה בהתאם להמלצת שירות
 המבחן, ודהיינו צו של"צ בהיקף של 100 שעות במחלקה לטיפול בקשיש בפתח תקווה
 בהקלדת נתונים, כשלצידו העמדת הנאשם במבחן למשך שנה.

המדובר אמנם בענישה מקילה, אך בפני נסיבות מקלות.

ראשית מביאה אני בחשבון את ההודיה, בנוסף מביאה אני בחשבון את מכלול הנסיבות
 האישיות של הנאשם, כפי שפורטו בתסקירי שירות המבחן וכן בחוות הדעת של הרופא,
 ד"ר ולד, ואשר מחמת צנעת הפרט לא אפרטם.

משקל משמעותי ינתן גם לסיוע שהעמיד הנאשם למשטרה בנושא זה וכן הרתמותו
 החיובית להליך הטיפול.

בתי משפט

פ 003555/05

בית משפט השלום פתח-תקוה

תאריך: 08/01/2007

בפני: כבוד השופטת נירה דסקין

עוד – כפי שצוין בהחלטתי לעיל - מביאה אני בחשבון כי מדובר בעבירות שטרם
התפתחה פסיקה עניפה באשר לענישה לגביהן, מה שמצדיק לטעמי כי מי שמורשע בהן
לא ימוצה עמו הדין כבר עתה.

יש חשיבות לכתחילה להטמעת האיסורים בצבור – ותכלית זו מושגת בעצם הרשעת
הנאשם, אך אין הצדקה שתמוצה בנאשם מלוא חומרת הדין.

עוף השמים יוליך את הקול באשר לחומרתן של עבירות אלה - אשר אינה מאפשרת
הימנעות מהרשעה - ובתוך כך יוטמעו האיסורים כאשר ראוי שמיצוי הדין ככל שהדבר
נוגע לעצם העונש יעשה בהדרגה.

בנוסף, מביאה אני בחשבון את עברו הנקי של הנאשם, אורח החיים הנורמטיבי שהוא
מנהל בדרך כלל, העובדה שהוא לומד כיום באוניברסיטה, מה גם שיש לגביו בעצם
ההרשעה משום ענישה.

עם זאת לא נראה לי לאמץ עמדת המאשימה לכל אורך הדרך ולהמנע מהשתת עונשי
מאסר מותנים.

גם אם בוחרת אני שלא לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל ראוי שידע הנאשם וידעו
נאשמים פוטנציאליים כי המדובר בעבירות אשר המחוקק סבר כי יש לקצוב לצידן עונשי
מאסר – כאשר לגבי עבירת הפרסום אף עונש מאסר מכביד של 5 שנים.

מאחר שהתביעה לא עותרת לכתחילה לעונשי מאסר מותנים יהיו אלה מתונים בהרבה
ממה שראוי היה לכתחילה.

בתי משפט

פ 003555/05

בית משפט השלום פתח-תקוה

תאריך: 08/01/2007

בפני: כבוד השופטת נירה דסקין

1 אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

2

3 1. 4 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שלא יעבור במשך 3 שנים מהיום עבירה

4

לפי סעיף 214 (ב) לחוק העונשין, התשל"ז – 1977.

5

6 2. חודש מאסר על תנאי והתנאי הוא שלא יעבור במשך 3 שנים מהיום עבירה לפי

7

סעיף 214 (ב3) לחוק העונשין, התשל"ז – 1977.

8

9 3. צו של"צ בהיקף של 100 שעות אשר יבוצע על פי תוכנית שגובשה על ידי שרות

10

המבחן במחלקה לטיפול בקשיש בפתח תקווה בהקלדת נתונים.

11

12 4. הנאשם יעמוד במבחן שרות המבחן למשך שנה כענישה טפולית.

13

14 המזכירות תשלח העתק לשירות המבחן.

15

16 הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

17

ניתנה היום י"ח בטבת, תשס"ז (8 בינואר 2007) במעמד הנאשם, ב"כ המאשימה

18

והסניגורית.

19

20 העתק ישלח לב"כ הצדדים והמועד לכל דבר וענין ממועד קבלת ההעתק.

21

נירה דסקין, שופטת

22

23

{קלדנית – רוני ט.}

24